

Dä vo däm, wo bim ne fromme Ma es Ross gchouft het

Dr Ma, won ihm ds Ross het verchouft, het ihm gseit:
"Das Ross isch es fromms, u we 'd' wosch, dass es geit,
de rüefsch eifach 'Gottseidank!', u de geit's,
für stiuzha rüefsch 'Amen', u nächâne steit's."

Dr Ma seit: "Ja scho rácht", u stigt uf u zaut,
"So, hü i Gotts Name, "doch 's Ross, das isch haut
nid vürers, bis är ändlech rüeft "Gottseidank!"
da trabet's drvo u scho ume nächscht Rank.

Dr Ma seit: "Momou, 's geit nid schlächt", und är füert's
dr Hoger uf, doben im Waud galoppiert's,
da plötzlech erchlüpft es u raset dervo,
dr Ma rüeft verzwyflet: "Wi heisst's näje scho?

Häb stiu! " rüeft är, "Gopfridstutz, Ave Maria,
o heilige Beck, was chunnt itzen ou di a,
mir gheie da vorne i d'Schlucht – heisst's am Änd
Heiland? Hosianna, oder Sackermänt?

Was mues i o säge, für ds Ross mache z'sta?"
Doch da chunnt's ihm z'Sinn, är rüeft "Amen", u da
steit 's Ross vor am Abgrund stiu, macht ke Wank.
Dr Ma schnuufet uf u rüeft lut: "Gottseidank!"